

Nieuwsbrief

jaargang 6 nummer 2, maart 2016

GUTAL

Sinds kort is Gotal beschikbaar voor de Nederlandse markt. Het betreft een premix die zinkoxide bevat. Dit middel kan toegepast worden in het voer voor gespeende biggen. Hoewel het werkingsmechanisme nog niet exact bekend is, is inmiddels wel duidelijk dat een hoog zinkgehalte van het voer de kans op diarree en slingerziekte aanzienlijk vermindert. Dat kan een uitkomst zijn voor bedrijven die al langere tijd kampen met problemen met *E. coli* bacteriën na het spenen. Meestal zijn die problemen al op te lossen met voeraanpassingen, met minder stress rond het spenen en met een hogere voeropname in de kraamstal. Desondanks kunnen op sommige bedrijven de problemen erg hardnekkig zijn. Voor dergelijke bedrijven kan Gotal een oplossing bieden.

Nadelen

Maar elk voordeel heeft zijn nadeel. Ook aan de toepassing van Gotal kleven nadelen. Zo kan het alleen worden toegepast als premix. Dat wil zeggen dat het alleen toegepast mag worden in gemedicineerd voer. Het moet dus in de voerfabriek worden gemengd en de dierenarts moet daarvoor een attest uitschrijven. Daarnaast heeft Gotal als diergeneesmiddel de UDD-status; het mag alleen worden toegepast door de dierenarts. Dat is wel een beetje een veemde opdracht in het geval van gemedicineerd voer. Alsof dierenartsen dan opeens de gespeende biggen moeten gaan voeren. We wachten nog op bericht van de NVWA hoe zij hier tegenaan kijken. Daarnaast is er een zeer sterke verdenking dat het toepassen van extra zink in het voer de kans op het ontstaan van resistente bacteriën, zoals MRSA, sterk verhoogt. In België wordt het product al langer gebruikt en daar zijn ervaringen beschreven dat na het stoppen van de medicatie met Gotal juist meer problemen met *E. coli*-infecties ontstonden. Ook vanwege het milieu zitten er nadelen van veel zink in het voer; het zink komt immers bijna allemaal in de mest terecht. Kortom, er zijn redenen genoeg om een grondige afweging te maken voordat we dit product gaan gebruiken!

VECHTEN BIJ OPLEG

Het opleggen in een vleesvarkensstal is voor een big een spannende aangelegenheid. Na het transport komt de big in een onbekende stal met vreemde

nieuwe geuren, een andere voerbak, een nieuw drinkwatersysteem, ander voer en ook nog eens heel onbekende hokgenoten. Dat is een hele overgang voor biggen, die qua leeftijd zijn te vergelijken met menselijke kleuters.

Dat opleggen van voor elkaar onbekende biggen, heeft tot gevolg dat er in het hok eerst met elkaar moet worden afgesproken wie er de baas is. Dat leidt tot veel gevechten en vaak zijn de resultaten daarvan goed zichtbaar door de talrijke bijwonden. Die wonden vormen op zich al een risico, want ze zijn een open deur voor allerlei bacteriën zoals streptokokken en stafylokokken. De laatste veroorzaken smeerpokken of in extreme gevallen zelfs smeewrang.

Varkenshouders lijken er een beetje aan gewend, aan biggen met veel bijwondjes na opleg. Het komt immers vaak voor.

Maar goed is het niet. Het is een heel duidelijke aanwijzing dat het opleggen met heel veel stress gepaard is gegaan.

Vaak zie je dan ook dat een deel van de biggen de dag na opleg een dunne buik heeft en nog niets heeft gegeten. Het is bekend dat het maagdarkanaal van een jonge big die een dag niets eet, aanzienlijke schade oploopt. Het is daarom belangrijk dat een big continu blijft eten. En daar zou elke varkenshouder dan ook naar moeten streven.

Afstemming

Om die reden is het van belang dat een vleesvarkenshouder de opvang van zijn biggen afstemt op het vermeerderingsbedrijf waar ze vandaan komen. Bij voorkeur krijgen de biggen op het vleesvarkensbedrijf hetzelfde voer uit hetzelfde type voerbak als op het vermeerderingsbedrijf. En wordt het water op dié manier aangeboden die de biggen gewend zijn in de gespeendebiggenafdeling.

Maar bovenal is het ook goed als de biggen in dezelfde groep blijven als waarin ze op het vermeerderingsbedrijf zaten. Dan hoeven ze bij de opleg niet te vechten om de rangorde te bepalen. Dat vereist wel wat aanpassingen aan het transport.

Als dat niet mogelijk is, kan bijvoorbeeld door het gebruik van verschillende kleuren merkspray ook groepen biggen uit elkaar worden gehouden. Dit zijn allemaal aanpassingen die geen geld hoeven te kosten, maar die vooral om goed overleg vragen tussen de vermeerderaar en de mester.